

# PRAZNICUL SFÂNTULUI ONUFRIE LA PATRIARHIE

Luni, 12/25 iunie 2018, Patriarhia a prăznuit pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Onufrie Egipteanul în Mănăstirea ce îi poartă numele, în regiunea „Siluan” din partea de est a Ierusalimului, la mică distanță de Scăldătoarea Siloam, cea pomenită în Biblie.

Această regiune se mai numește și „Țarina Olarului”, deoarece aici se află țarina pe care au cumpărat-o conducătorii iudeilor „pentru îngroparea străinilor” cu cei treizeci de arginți pe care trădătorul Iuda, căindu-se, i-a dat înapoi. De aceea Mănăstirea este zidită pe morminte în formă de peșteri, săpate în stâncă. Unul dintre aceste morminte este al Patriarhului Iuvenalie al Ierusalimului (451 d.Hr).

În Biserica acestei Mănăstiri s-a săvârșit Vecernia seara în ajun și Sfânta Liturghie în ziua praznicului, sub conducerea Preasfințitului Isihie, Mitropolit al Capitoliadei, împreună cu care au slujit Ieromonahi Aghiotafiți, între care cel dintâi în ordine ierarhică Arhimandritul Nectarie – Gheron al Camarasiei, precum și Arhimandriții Ignatie și Calist, Arhidiaconul Marcu, Ieromonahi și diaconi din Sfânta Mitropolie a Patrei ce ține de Biserica Greciei. Au cântat Preacuvioșii Arhimandriți Evsevie, protopsalt al Bisericii Patriarhiei, și Dimitrie. Au participat monahi, monahii și credincioși pelerini.

În fața acestora Preasfințitul a dat glas cuvântării Preafericitului:

*„Părinte, cugetătorule de Dumnezeu Onufrie, făcându-te râvnitor lui Ilie întru Duhul, te-ai mutat de la tulburarea lumii, lepădându-te de poftele trupului, și*

*viețuind în pustiu cu bucurie, ți-ai întraripat sufletul către Cer unde-ți este viețuirea ta, fericite.”*

*Iubiți frați în Hristos,*

*Evlavioși creștini și pelerini,*

*Harul Duhului Sfânt care s-a sălășluit în Cuviosul Părintele nostru Onufrie ne-a adunat pe toți în acest loc de închinare al Țarinii Olarului (unde se află și Sfânta Mănăstire ce poartă numele Cuviosului Părintelui nostru pe care îl prăznuim), pentru a săvârși marea Taină a Euharistiei, adică Jertfa cea fără de sânge adusă Dumnezeu nostru celui în Treime.*

*Cuviosul Părintele nostru Onufrie cel venit din Egipt a fost primit ca cetățean al Împărăției Cerurilor și împreună-petrecător cu sfinții Îngeri. Aceasta a izbândit-o ascultând viața râvnitorului Proroc Ilie și a Sfântului Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul. Cuviosul Părintele nostru Onufrie s-a făcut următor al acestor doi Sfinți prooroci și pustnici, retrăgându-se în pustia cea mai adâncă unde s-a sălășluit șaiszeci de ani, fără să vadă deloc vreun om, după cum spune Sinaxarul.*

*Prin retragerea sa în pustia cea mai adâncă, Cuviosul Părinte pe de o parte „s-a mutat de la tulburarea lumii” și, pe de altă parte, „s-a lepădat de poftele trupului”, ascultând cuvintele dumnezeiescului Pavel care zice: „Dorința cărnii este moarte, dar dorința Duhului este viață și pace, fiindcă dorința cărnii este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu” (Romani 8, 6).*

*Atât de mare și de ostenitoare a fost nevoința Cuviosului în pustia cea uscată încât „și-a întraripat sufletul către Cer unde este viețuirea sa”, potrivit cuvintelor imnografului. Aceasta a izbândit-o Cuviosul Onufrie fiind insuflat de*

cuvintele lui David și ale lui Pavel. Căci dumnezeiescul Pavel spune: „Socotesc că pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi” (Romani 8, 18). Mai lămurit: „Să nu vă tulbure faptul că îndurăm prigoane și necazuri. Căci dacă mă gândesc bine, sunt convins că cele pe care le pătimim și le îndurăm în vremea de acum nu sunt vrednice în comparație cu slava care se va descoperi ca să ne fie dată nouă”.

Iar Proorocul și Împăratul David cântă: „Omul ca iarba, zilele lui ca iarba câmpului; așa va înflori. Că vânt a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște încă locul său” (Psalmul 102, 15-16). Zilele omului, spune David, sunt precum roua și iarba trecătoare. Precum iarba câmpului, așa înfloarește și omul pentru scurt timp. Dar, când vântul fierbinte trece peste flori, le distruge. Atunci floarea dispare și nu lasă nicio urmă în locul în care a fost. Așa și omul pleacă și nu se mai întoarce, este dat uitării.

Iubiții mei frați, Sfânta noastră Biserică, adică măduarele credincioase ale trupului ei, se bucură de praznicul de azi al Cuviosului Părintelui nostru Onufrie. Și aceasta deoarece Cuviosul Părinte „Primind de la Cer darurile cel mai presus de gând, cu bună credință le-ai împărțit celor ce poftesc cunoștințele sihăstriei lui”, potrivit imnografului.

Ne întrebăm care sunt cunoștințele sihăstriei Sfântului Onufrie. Este faptul că s-a făcut vas al harului Sfântului Duh, s-a făcut fiu al lui Dumnezeu, după cum vestește preaînțeleptul Pavel zicând: „Fraților, câți sunt mânați de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” (Romani 8, 14), adică toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

Cu alte cuvinte, Duhul lui Dumnezeu este Cel Care trebuie să călăuzească toate faptele și lucrările vieții noastre, după cum arată Sfântul Icumenie zicând: „Acesta (Duhul lui Dumnezeu) va fi pus ocârmuitor și stăpân al oricărei vieți”.

Iar potrivit Părintelui Bisericii, Teodorit al Cirului, „Duh stăpânitor” înseamnă duhul, mintea care stăpânește și, în acest fel, îl călăuzește și îl ajută pe om să depășească patimile și neputințele lui. Acolo unde suflă Duhul lui Dumnezeu, adică Duhul Domnului, acolo este și libertatea, după cum învață și Marele Pavel: „Domnul este Duh, și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate” (2 Corinteni 3, 17). Cu această libertate a Duhului Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Hristos s-a unit și s-a făcut părtaș și Părintele nostru Onufrie.

Acest reprezentant de seamă al Sfinților Cuvioși ai Bisericii noastre și nevoitor al pustiei, Onufrie Egipteanul, nu este numai exemplu de urmat, ci și îndemn pentru toți credincioșii și pentru toți cei care îl cinstesc, spre a se păzi de „duhul rătăcirii” (1 Ioan 4, 6) care, din păcate, stăpânește cugetele și inimile multora dintre frații noștri creștini, după cum spune Sfântul Apostol Iuda: „Că ei vă spuneau: În vremea de pe urmă vor fi batjocoritori, umblând potrivit cu poftele lor nelegiuite. Aceștia sunt cei ce fac dezbinări, oameni firești care nu au Duhul. Dar voi, iubiților zidiți-vă pe voi înșivă, întru a voastră prea sfântă credință, rugându-vă în Duhul Sfânt. Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viață veșnică” (Iuda 1, 18-21).

Să-l rugăm, dar, pe Părintele nostru Onufrie și pe cel prăznuit împreună cu el, Cuviosul Părintele nostru Petru Atonitul, precum și pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu Maria, Maica lui Dumnezeu Cuvântul și pururea Fecioara, ca, pentru ale lor rugăciuni cele către Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, să ne vindecăm de patimile sufletelor noastre. Amin.

După Sfânta Liturghie s-a citit rugăciunea de binecuvântare a roadelor și a urmat slujba de pomenire la mormântul ctitorului Mănăstirii și la mormântul monahiei Serafima.

După aceasta, Maica Stareță Paisia a oferit o agapă sinodiei arhieresti la stăreție și tuturor credincioșilor în curtea Sfintei Mănăstiri.

**Din partea Secretariatului General**